

54. møde

Tirsdag den 21. februar 1989 kl. 13.00

Dagsorden:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om udskydelse af Storebæltsprojektet.

Af Dohrmann (FP) m.fl.

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om en værdipapircentral.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om reklamer i lokal-tv.

Af Behnke (FP) m.fl.

4) Første behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til teaterlov.

Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om Den kulturelle Fond og om visse bevillinger på ophavsretsområdet.

Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af lov om biblioteksafgift.

Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Kofod-Svendsen (KRF), Lysholm Christensen (KRF), Glønborg (KRF) og Inger Stilling Pedersen (KRF) har meddelt mig, at de til socialministeren og justitsministeren ønsker at stille følgende:

Forespørgsel.

»Vil regeringen med udgangspunkt i den endelige rapport fra UNESCO's internationale ekspertmøde om sociale og kulturelle årsager til prostitution og strategier for kampen mod seksuel udnyttelse af kvinder redegøre for, hvilke initiativer den vil tage for at begrænse prostitution mest muligt, således at indsatsen rettes mod både potentielle prostituerede, prostituerede, kunderne og deres kontaktmuligheder?«
(Forespørgsel nr. F 19).

Fra medlem af Folketinget *Erhard Jakobsen*, der har haft orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 21. februar atter kan give møde i Tinget.

Stedfortræderens, *Addi Andersens*, hvem som midlertidigt medlem af Folketinget er herefter ophørt fra d.d. at regne.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Markedsudvalget (20/2 89):

Udtræder: Addi Andersen (CD)

Nyt medl.: Duetoft (CD)

Retsudvalget (20/2 89):

Udtræder: Duetoft (CD)

Nyt medl.: Nør Christensen (CD)

Udtræder: Nør Christensen (CD)

Ny stedf.: Duetoft (CD)

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om udskydelse af Storebæltsprojektet.

Af Dohrmann (FP) m.fl.

(Fremsat 25/10 88. Første behandling 22/11 88. Betænkning 1/2 89. Anden behandling 16/2 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tommy Dinesen (SF):

Med baggrund i de ting, der har været frem-

[Tommy Dinesen]

me i pressen i de sidste par dage om, at regeringen vil spare godt og vel 5 mia. kr. på DSB, vil jeg gerne spørge, om der kommer et forslag fra Socialdemokraterne, som ligner det, der er til behandling her. Årsagen er, at hr. J. K. Hansen har udtalt, at hvis man skal spare 5 mia. kr., vil det være et brud på forliget om Storebælt. Og hr. Risgaard Knudsen har sagt noget lignende her til morgen i Fyns Radio.

Dohrmann (FP):

Det er ikke bare i udlandet, at man har nogle ligesom religiøse spørgsmål. Det har vi sandelig også her i landet. Det gælder bl.a. den aftale, der er indgået om Storebælt. Hver eneste gang nogle kritikere sætter spørgsmålstejn ved aftalens indhold og fornuften i den, oplever vi én ting: ikke en buldrende forsvarstale for aftalen som sådan, nej stilhed.

Det fremgår egentlig også af den betænkning over lovforslaget, som nu foreligger. Fremskridtspartiet har foreslået, at hele projektet bliver udskudt i 2 år, således at vi får en rimelig chance for at få belyst alle de ting, som fortsat er totalt uafklarede. Men hvad er resultatet? Samtlige partier med undtagelse af SF indstiller det til forkastelse.

Det kan kun opfattes på den måde, at hvis der er én ting, partierne bag forliget ikke ønsker at tale om, så er det fornuften bag hele projektet, nemlig fornuften og rimeligheden i at gå i gang med dette milliardprojekt. Det er der jo i allerhøjeste grad sat mange spørgsmålstejn ved.

Der er just kommet en rapport fra nogle folk, som har sat sig meget grundigt ind i hele projektet og finansieringen af det. De har på en lang, lang række punkter bevist, at de tal, der lå bag vedtagelsen her i Folketinget, ikke er rigtige. Hele finansieringsgrundlaget som sådant falder til jorden, og det gør det bl.a., fordi rapportens forfattere forventer, at projektet vil blive ca. 20 mia. kr. dyrere end de tal, der var fremme her i Folketinget, da anlægsloven blev vedtaget.

Formanden:

Så venter vi her. (Ophold). Så behøver vi ikke at vente længere, for nu tier folk stille.

Dohrmann (FP):

Det har også været fremme, at mange vogn-

mænd ud fra de tal, der foreligger, overhovedet ikke vil drømme om at benytte forbindelsen med de priser, der er udsigt til at det kommer til at koste at benytte den faste forbindelse over Storebælt. Forøgelsen af bilparken har man også skønnet over, og de tal er også urealistiske.

Dermed er hele grundlaget faldet til jorden. Det, Folketinget gør, er, at det iværksætter det store milliardprojekt uden på nogen måde at vide, hvad der bliver konsekvensen, og det er selvfølgelig uacceptabelt, totalt uacceptabelt. Men de fleste medlemmer, som har stemt loven igennem, tænker vel som så, at om 10 år, når disse ting er en realitet, er det helt andre folketingsmedlemmer, der sidder her, eller også er de blevet så gamle, at de ikke er opstillet til Folketinget mere, og derfor er man flintrende ligeglad.

Det er en dårlig aftale, der er indgået, og det er altså sidste frist for at få den ændret. Vi har også hørt udtalelser fra det tyske Bundesbahn om, at man gerne vil føre trafikken i en helt anden retning. Og sådan er der både det ene og det andet.

Ligesom hr. Tommy Dinesen vil jeg gerne pege på det, som f.eks. hr. Risgaard Knudsen har udtalt til Jyllands-Posten i dag: Forliget er brudt, siger hr. Risgaard Knudsen. Jeg vil gætte på, at det ender med, at man nu får startet op. Man påbegynder DSB-delen, altså den faste forbindelse, som DSB kan benytte. Bagefter vil Socialdemokratiet, måske hjulpet af De Radikale, komme og sige: Jamen den aftale er jo brudt for længe siden. Og så har man en god undskyldning for at stoppe projektet halvvejs – altså forstået på den måde, at vi kun får jernbanedelen.

Det er vel også dér, vi skal finde baggrunden for, at SF ikke støtter vort forslag, men undlader at stemme. Hvorfor? Fordi SF jo også gerne vil have den faste forbindelse, som DSB kan benytte.

Det, man her forspilder muligheden for at få ændret i dag, er derfor, at Danmark skal have en fast forbindelse over Storebælt, som kun DSB kan benytte. Det er kendsgerningen. Men som sagt har jeg ikke de store forventninger til, at det, jeg her står og siger, ændrer noget som helst. Men om 10 år vil jeg få ret. Så er det desværre for sent, for da er alle milliarderne svømmet ud i Storebælt.

Arne Melchior (CD):

Hr. Dohrmann har iagttaget en buldrende tavshed. Han vil hellere have, at ordførerne skal gå op og buldre herfra og sige det, som vi nu har sagt igennem generationers debat og ikke mindst i de sidste mange år har gentaget igen og igen. Det kunne så passende gå på melodien: »Så tager vi den én gang til for hr. Dohrmann.« Jeg har fuld respekt for de ordførere, der ikke modtager denne opfordring til at danse efter hr. Dohrmanns pibe.

Når jeg alligevel ikke kan holde tand for tunge, skyldes det, at jeg finder, at afstemningen ved tredjebehandlingen ikke skal finde sted, uden at det er sagt til hr. Dohrmann – og jeg håber meget på, at han forstår det – at der er masser af gode argumenter for, at denne forbindelse skal bygges, og at det haster. Hvis hr. Dohrmann ikke kender argumenterne, kan han ikke forlange, at de skal gentages heroppefra. Han kan på biblioteket få udleveret de debatter, der har været holdt, og dér står rigeligt med gode argumenter.

Dertil kommer nu det beløb, som det ville koste at nedlægge det igangsatte arbejde; det vil koste noget i størrelsesordenen halve og hele milliarder kroner. Så det er bare et ekstra argument, men det er jo altså af den negative art.

Den faste forbindelse skal bygges af positive årsager, herunder også, at vi snart skal have en fast forbindelse over Øresund. Uden det, kan jeg godt sige, vil Københavnsregionen og store dele af Sjælland komme til at være meget, meget ringe stillet i fremtidens beskæftigelses- og erhvervsudvikling. Det er en af de mange grunde, som jeg godt vil benytte lejligheden til at fremdrage.

I øvrigt tror jeg ikke på, at det nu var sidste chance, som hr. Dohrmann siger, for jeg er da sikker på, at hr. Dohrmann og Fremskridtspartiet i næste samling og næste samling igen vil fremsætte nøjagtig det samme forslag med samme resultat: at spilde en masse tid.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må forstå det sådan, at man ikke kan få svar på de spørgsmål, som samtlige politikere, der er blevet spurgt, udtaler sig om i pressen. Jeg synes, det er en fantastisk situation at stå i, at alle og enhver udtaler sig om besparelser og Storebælt, og når man har en mulighed for at gå herop og forsvare sine synspunkter, gør man

det ikke. Det siger noget om Folketinget i dag, synes jeg nok.

Dohrmann (FP):

Jeg ved godt, at det med økonomi ikke interesserer hr. Arne Melchior så forfærdelig meget, men alligevel vil jeg godt spørge hr. Arne Melchior, om han ikke finder det foruroligende, at faktisk alle forudsætninger for det, man har vedtaget, altså for så vidt angår finansieringen, ser ud til at være totalt ændret i forhold til det, der blev oplyst over for Folketinget.

Vi ved, at den nye Lillebæltsbro blev 200 pct. dyrere end forudset. Vi ved i dag, at forudsætningerne for forøgelsen af bilparken, som man også har medtaget i beregningen, ikke holder. Derfor er hele grundlaget og alt det, som forligspartierne bruger som undskyldning for at anvende de mange milliarder, nemlig at brugerne skal finansiere projektet, faldet til jorden, og derfor ender vi i den situation, at projektet bliver langt, langt dyrere end oprindeligt beregnet. Det skal brugerne selvfølgelig til at betale, og når priserne når et vist niveau og det bliver så dyrt, at folk ikke vil betale de penge, hvad bliver så resultatet? Jo, så må staten træde til med nogle tilskud, og derfor er den påstand, at hele projektet bliver brugerfinansieret, forkert, og derfor bliver det i sidste ende skatteyderne, der kommer til at betale.

Margrete Auken (SF):

Vi kan høre, at vi ikke får svar på, om forudsætningerne for Storebæltsforliget er i orden. Men man kunne jo spørge i hvert fald hr. Arne Melchior, som i går i TV-Avisen klart sagde, at de besparelser, der var foreslået på DSB, ville være ødelæggende for DSB, om hr. Arne Melchior så ikke i det mindste ville sige: O.k., så lad os se, hvad der kan holde i det Storebæltsprojekt.

Der er en meget simpel måde at gøre det på, og det er at fjerne statsgarantien fra motorvejsdelen. Hvis man splitter projektet op, kan man endda gøre det for begge dele. Jernbanedelen skal såmænd nok klare sig, hvis man splitter det op.

Men det ville egentlig være interessant at høre – jeg har også spurgt Venstre før – hvad det er for en liberal regering, som giver statsgaranti til et projekt, der bliver kritiseret så meget for det økonomiske. Hvis det er så flot, som I siger, så

[Margrete Auken]

lad os fjerne den. Jeg ville egentlig gerne have hr. Arne Melchior til at gå op og sige: Selvfølgelig kan projektet holde til alt, og vi fjerner statsgarantien. Hvorfor kommer han ikke op og siger det?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 13 (FP) stemte for, 98 (S, KF, V, RV, CD og KRF) imod; 15 (SF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om en værdipapircentral.

Af industriministeren (Nils Wilhjem).

(Fremsat 11/1 89. Første behandling 19/1 89. Betænkning 16/2 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om reklamer i lokal-tv.

Af Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 14/2 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Jeg har forstået, at der er nogle af medlemmerne, der har møder andre steder i bygningen og derfor ikke kan blive til hele forhandlingen, så vi tager en lille pause, indtil de har forladt lokalet.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen- dorff):

Hvis jeg skal være helt ærlig, forstår jeg godt, at Fremskridtspartiet har fremsat dette lovforslag. Det er jo rigtigt, at regeringen har bebudet en lovmæssig afklaring af spørgsmålet om reklame i lokal-tv inden 1. marts 1989, og det er også rigtigt, at regeringen har regnet med, at man kunne fremsætte et forslag på et tidligere tidspunkt.

Situationen for regeringen er nu den, at jeg på ministermødet i dag har fået godkendt det lovforslag, som har været ventet, og det fremsættes her i Folketinget omgående.

Som sagt har jeg en vis forståelse for selve det forhold, at Fremskridtspartiet nu har fremsat dette lovforslag, men det er ikke ensbetydende med nogen større forståelse for lovforslagets indhold og forudsætninger.

Når regeringens overvejelser med hensyn til den lovmæssige afklaring af spørgsmålet om reklame i lokal-tv ganske rigtigt har taget nogen tid, skyldes det nogle forhold, som regeringen, i modsætning til Fremskridtspartiet, er nødt til at tage med i sine overvejelser. I den forbindelse minder jeg om, at regeringen allerede ved fremsættelsen af lovforslaget om reklamer i lokalradio tilkendegav, at spørgsmålet om reklame i lokal-tv måtte ses i sammenhæng med en fremrykket revision af TV 2-lovens reklamebestemmelser.

Både min forgænger og jeg har haft anledning til i svar til Folketinget at præcisere, at vi ønskede at afvente erfaringerne fra TV 2's indledende fase på landsplan, før der blev taget nærmere stilling til lovforslagets indhold. Disse erfaringer er nu, i hvert fald i et vist omfang, indhøstet, og forholdet til lokal-tv og til andre